

ønsket at tydeliggøre dette ved udtrykkelig at tilføje Ordene „uden Erstatning“.

Til § 6.

Bigesom Vædringsforslaget til § 3 er ogsaa Vædring Nr. 6 stillet for virksomme at bekæmpe Udbredelsen af Smitten.

Naar Udvalget foreslaar at lade sidste Stykke af § 6 udgaa, har dette sin Grund i, at man formener, at 2det Stykke i § 13 giver Ministeren tilstrækkelig Bemyndigelse til at optræde imod Smittens Udbredelse.

Vædringsforslaget under Nr. 8 tør betragtes som en nødvendig Foranstaltning til at værne imod Smittens Udbredelse igennem den nu saa almindelige Omdbytning af Mælk, der finder Sted fra den ene Ejendom til den anden gennem Fælles- og Andelsmejerier, og man har tillige fundet det nødvendigt at medtage Mejerier, som sælge Mælk, samt andre Forretninger, der drive Mælkehandel.

Til § 8.

Vædringsforslag Nr. 10 har været opstillet af tidligere Udvalg, og fremkommer i Nar igen paa Grund af, at Udvalget formener, at Afspærringen for Heste, som ere mistænkte for Snive, ikke bør udstrækkes over et længere Tidsrum end absolut fornødent.

Under Nr. 13 foreslaar Flertallet i Sigthed med tidligere en Erstatning af $\frac{4}{5}$ af det dræbte Dyrs Værdi.

Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 14 kan Flertallet henholde sig til Udtalelser i tidligere afgivne Betænkninger, „at Willighed taler for, at Udgifterne ved en Epidemi ikke falder den enkelte Egn til Byrde, men bør falde paa hele Landet.“

Ved Vædringsforslaget under Nr. 16 ønskes tydeliggjort, at ogsaa for de Sygdommes Bedkommende, som af Sundhedsministeren senere maatte blive henregnede blandt de ondartede smitsomme, gælde de samme Erstatningsregler i Tilfælde af Nedslagning, som for Dyr, der nedslaaes paa Grund af Sygdomme, som straks ved Lovens Udstedelse allerede henregnes til saadanne.

Udvalgenes Betænkninger.

Til § 9.

Forslaget under Nr. 18 har Udvalget anset for nødvendigt, dels for at faa fastslaaet, at et Dyr, der er bidt af en gal Hund, altid skal dræbes, dels for at indføre en Bestemmelse om, at der skal gives Erstatning efter de sædvanlige Regler for saaledes nedslagne Dyr, undtagen for Hunde og Ratte.

Til § 10 C.

Udvalget har været enig om at udfille Tuberkulosen fra Forbindelsen med Lovforslagets § 10 og henføre Reglerne for dens Bekæmpelse til en særlig Paragraf og stiller i dette Øjemed Vædringsforslagene Nr. 22 og 23.

Til §§ 11 og 15.

De til disse Paragraffer stillede Vædringer er der ingen Grund til nærmere at begrunde uden for det, der kan ske mundtlig.

Til § 16.

Vædringsforslaget til denne Paragraf er stillet af Hensyn til, at Desinfektionsmidlerne mulig ved Besligheder kunne andrage ikke saa ubetydeligt, og Willighed saaledes taler for, at saadanne Udgifter ogsaa erstattes.

Et Mindretal (Littichau og O. Scavenius) har ikke kunnet tiltræde Vædringsforslaget 13, og samme Mindretal med Paulin ligeledes ikke Vædringsforslag 14, hvorimod sidstnævnte Mindretal har opstillet Vædringsforslag 15.

De paagældende Vædringsforslag vedrøre Erstatningsreglerne i Henhold til Lovforslagets § 8, og med Hensyn til Begrundelsen af Mindretallets Særstilling paa dette Punkt henvises til Betænkningen fra forrige Rigsdagssamling, afgivet den 29de Marts 1892.

Et Mindretal (Bach, Henriksen og S. Madsen) foreslaar Vædringer til §§ 8 og 16, som nedenfor nævnt.